

Проповед 290

Бъдни вечер

Прочит: Тит 2, 11 - 14

Скъпи братя и сестри,

Бъдни вечер е. На Бъдни вечер ние очакваме. Това е вечерта, в която Бог се роди. Ние искаме да се подготвим в молитва, с четене на словото и песни, искаме да сме готови да посрещнем идващия Спасител. Тази вечер е особена, на тази вечер стават чудеса. На тази вечер Бог сбъдва мечтаното, дори повече от това, за което сме мечтали. Не нашите индивидуални човешки и дребни мечти, а мечтата на един цял свят, на човечеството - тази вечер Бог установява мир между Себе Си и хората. Тази вечер Бог проявява любов, любовта - най-голямото и висше качество – истинска любов. А любовта има голямо влияние върху нашето ежедневие. *Професор по социология от един колеж завел група студенти в един от бордеите на Балтимор, за да се запознаят с живота на двеста тамошни момчета, и ги помолил да дадат писмена преценка за бъдещето им. За всяко от тях студентите написали "Без перспективи". Двадесет години по-късно един друг професор попаднал на това изследване и решил да провери, заедно със своите студенти, какво е станало с тези двеста момчета. Да провери дали прогнозата на студентите се е потвърдила или не. Студентите установили, че, като се изключат двацет момчета, които или били починали, или били сменили местожителството си, 176 от останалите 180 момчета са постигнали впечатляващи успехи като адвокати, лекари и бизнесмени. Професорът бил изумен и се захванал да търси причината за това противоречие. За щастие, всички някогашни момчета, вече мъже, живеели в околността, така че той имал възможност да зададе на всеки един от тях въпроса: "Коя е причината за вашия успех?" Навсякъде получавал един и същ отговор: "Една учителка." Учителката била все още жива, професорът я открил и запитал възрастната жена коя е причината за този успех, каква е вълшебната формула, която тя е използвала, за да измъкне тези момчета от бордеите и да им помогне да се справят така блестящо в живота. Очите на учителката засияли и на устните и трепнала приветлива усмивка: "Много просто – казала тя. – Аз обичах тези момчета." Любовта променя много, любовта, когато е истинска, може да промени всичко. Това е и истината за Рождество – на този ден Бог прояви любовта си към нас, на този празник ние отбелязваме проявлението на истинската и действена любов. На този ден ние отбелязваме, че Бог решава да обича, да обича докрай. И когато човек осъзнае любовта, когато разбере какво означава да си обичан, животът му се променя, придобива нов смисъл и посока. Тогава, и нещата, които според човешкия разум са невъзможни, стават възможни. На Рождество Божията любов слиза към нас, човеците, и променя коравите ни сърца, прави невъзможното възможно. Бог става човек и това променя мрака на този свят, носейки светлина. Това ни казва и апостол Йоан в своето евангелие (1, 9 - 14): **"Истинската Светлина, която осветява всеки човек, идваше на света. Той беше в света; и светът чрез Него стана; но светът не Го позна. При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха. А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии чедра, т. е. на тези, които вярват в Неговото име; които се родиха не от кръв, нито от плътско пожелание, нито от мъжко пожелание, но от Бога. И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина."** Светлината, любовта и истината идват при нас, хората, и всичко се променя. Промяната на отделния човек е трудно нещо, тя е колосално дело, Бог, обаче, преди малко повече от 2000 години даде възможност не само за промяната на един човек, а отвори пътя за промяната на цялото човечество, на всеки един човек. Отвори пътя за свободата и любовта, и за надеждата, отвори пътя за Спасението. На*

Рождество се случват чудеса, Бог изгонва греха и дава шанс на всеки един. Точно за това ни говори и апостол Павел в своето послание към Тит.

1. Яслата – надежда за света. Текстът в посланието на Тит съвсем ясно ни насочва към малкото градче Витлеем. Там е събитието, което променя света. Няма нищо специално – една груба дървена ясла, миришещ обор, животни и слама. На това място, на което не би живял нито един от нас, се ражда Спасителят на света. Там, където ние, хората от големия град, сбърчваме вежди и стискаме носовете си, там, където никой от нас не би влязъл или не би стоял продължително време. Точно там се ражда Божият Син. В бедния обор слиза Светлината на света, Любовта на Бога, Неговият единствен Син, Надеждата на света. Какво крещящо противоречие с това, което учи и предлага нашият свят – блестящи витрини, красиви магазини, уютни и топли домове, отрупани празнични трапези, подаръци, разкош, какво ли още не. Картината на нашето Рождество крещящо се различава от онова във Витлеем. Ние искаме повече и повече, искаме повече лукс и блясък, а оставаме с гладни души и сърца. Въпросът, който трябва да си зададем, когато стоим пред бедната ясла във Витлеем, пред раждащия се Спасител, е: Какво очаквам от това събитие, какво означава лично за мен раждането на Исус Христос, какво променя в живота ми и в живота на този свят фактът, че **“днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът - ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли.”**? Какво означава яслата за мен, какво означава за теб, какво означава за този свят? Дали осъзнаваме думите на ангелския хор, който хвалеше Бога с думите: “Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.” Какво е Рождество за мен?

2. Стоим пред яслата във Витлеем – благодатта на Бога се разкрива пред нас. “Защото се яви Божията благодат, спасителна за всички човеци”. Стойки пред яслата, трябва да осъзнаем – там не се ражда просто едно дете, това не е просто един празник. В раждането на Спасителя се разкрива Божията благодат. А благодат е любовта и милостта, които даром и незаслужено Бог дава на грешните в спасението им чрез Исус Христос. Чрез Божията благодат хората намират опрощение на греховете си. Божията благодат е източникът, от който идва цялото спасение. На Рождество тази незаслужена и голяма милост на Бога става видима. Там в обора, там във Витлеем, сред животните и мръсотията, тази благодат става видима. В раждането на Спасителя на света Исус Христос тази благодат става видима за всеки един човек, голям или малък, красив или грозен, независимо къде живее и какво прави. Божията благодат се яви в яслата във Витлеем и стана видима за всеки един от нас. Всеки може да види проявената видима Божия благодат в лицето на Исус Христос. Тази благодат има едно важно качество – тя е спасителна. Исус Христос се ражда, не само за да стане видим, не само за да прояви Божията благодат, не само за да знаем, че има такава благодат, а поради една много важна причина – за да спасява. Божията благодат, която се проявява в градчето Витлеем, има едно много важно качество – тя е спасителна. Проявяването на Божията благодат не е самоцел, с това Бог не иска да ни покаже кой е по-добрият и че Той е безгрешен, с раждането на Спасителя Бог има една единствена цел – да спасява. Исус Христос се ражда за да спасява, за да дава живот, за да показва милост и любов. Нека да си спомняме това, когато празнуваме Рождество и застанем пред яслата на Спасителя – Рождество е празник на проявената Божия благодат – Исус Христос се ражда, за да носи благодат.

3. Стоим пред яслата във Витлеем – истинският живот става факт. Във Витлеем започва една голяма промяна, само чрез раждането на Спасителя животът ни става истински живот. Ние живеем в този свят един живот, който е разкъсан от противоречия. Живеем един живот, който този свят опорочава с грешно поставените си цели и идеали. Исус Христос се ражда, за да ни донесе живот – истински живот, вечен живот, живот, който никога няма да престане. Този свят е безмилостен, животът, живян в този свят, е също такъв. Още от малки деца ние се учим да се борим със зъби и нокти за това, което искаме да постигнем. Често ние сме възпитавани и възпитаваме да минаваме през трупове, за да постигнем целите си; ако се провалим, биваме отхвърлени и наказани. Нашият живот е накъсан, лесно може да се разпадне на парчета и изтича бързо, като за един миг. Исус Христос се ражда, за да промени всичко това. В евангелието на Йоан 6, 47, Исус Христос сам казва: **“Истина, истина ви казвам:**

Който вярва в Мен, има вечен живот.” Исус Христос се ражда и носи милост, той възстановява разбития ни живот, променя обстоятелствата, поправя счупеното и носи живот, който прекращава възможностите на нашите човешки сетива – носи вечен живот. Животът, който Божият син ни донася в тази нощ, е много повече от дребнавото ежедневие, което имаме – той ни променя и ни дава възможност да живеем с пълна сила, да не се страхуваме от никого и от нищо. Благодарение на раждането на Спасителя ние живеем истински, Исус се ражда и ни дава живот - и то живот вечен.

4. Стоим пред яслата във Витлеем – животът ни получава нов смисъл. Когато застанем пред яслата и осъзнаем факта, че се е родил Спасител, ние не можем да останем същите. Осъзнаването на този факт носи дълбока вътрешна промяна. Това е така с всеки един от героите в рождествената история. Ако се вгледаме в историята на Рождество, ще го установим много лесно. Йосиф се промени, като реши да се ожени за Мария, въпреки че детето, което тя носеше, не беше от него; той реши да се грижи за Божия Син, независимо какво му костваше това. За майката на Исус се казва: **“А Мария напеше всички тези думи и размишляваше за тях в сърцето си.”** Мария се промени, виждайки чудото, което Бог върши. Ставайки свидетелка и пряка участничка във великото дело на спасението, тя преживя дълбока вътрешна промяна. Когато овчарите на полето бяха предизвикани да отидат до Витлеем от Божият ангел, те не знаеха какво ги очаква. Заставайки пред яслата, обаче, те преживяха също една дълбока вътрешна промяна. Отхвърляни от всички, живеещи далеч от хората, незнаещи какво е любов, те преживяха силата на Божията любов, виждайки бебето в яслата. Лука описва тази голяма промяна само в едно изречение (Лука 2, 20): **“И овчарите се върнаха, като славеха и хвалеха Бога за всичко, което бяха чули и видели, според както им беше казано.”** Срещата с Исус ги беше довела до голяма вътрешна промяна и те славеха Бога за великата Му милост. Промяна можем да видим и при тримата мъдреци (Матей 2, 10 - 12): **“Като видяха звездата, се зарадваха твърде много. И като влязоха в къщата, видяха Детето с майка Му Мария, паднаха и Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, принесоха Му дарове - злато, ливан и смирна. А понеже бяха предупредени от Бога насън да не се връщат при Ирод, те си отидоха по друг път в своята страна.”** Веднъж открили яслата и Детето, те се промениха – сърцата им се изпълниха с радост и те не поеха вече по същия път, тръгнаха по нов път. Срещата с Детето промени живота на всеки един от тях. Това е нещо, което апостол Павел отбелязва в писмото си до Тит в ст. 12 и 14: **“и ни учи да се отречем от нечестията и от светските страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят...”** Идването на Божият син в плът ни учи да тръгнем по нов път, да следваме нова посока, да имаме различни ценности, да не обичаме този свят, нито каквото принадлежи на този свят, да се отречем от нечестията и греха. Основата на тази промяна е Бог и Неговото действие. Чрез Рождество този свят получава нов смисъл, нова посока, нова надежда, нови ценности. Ако ние приемем Божието послание, изявено чрез делото на Спасителя, тогава животът ни ще се промени, така както се промениха и Йосиф, и Мария, и овчарите, и мъдреците, и всеки един, който осъзна проявата на Божията благодат в бедния обор във Витлеем. Важно е, обаче, да осъзнаем, че Витлеем беше само началото. Исус Христос не остана малкото бебе в яслата, а порасна, за да промени всеки един от нас. Той дойде за да: **“даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и да ни очисти за Себе Си, народ за Свое притежание, ревностен за добри дела.”** Исус дойде и се роди във Витлеем, за да върви през този свят и да стигне на Голготския кръст, да Се пожертва там, да разпъне всеки грях и слабост, но да даде шанс на всеки един човек по тази земя, шанс за промяна, шанс за нов живот, шанс за истински живот.

5. Стоим пред яслата във Витлеем – животът ни получава нова перспектива. Стоейки пред яслата на Спасителя, осъзнавайки Божията благодат, предвкушвайки истинския живот, преживявайки дълбоката вътрешна промяна, ние получаваме нова перспектива за живота си. Ние не се нуждаем от нещата, които този свят ни предлага, а **“ очакваме сбъдването на блажната надежда, славното явяване на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос”** Ние живеем с надежда за бъдещето. Безпътицата и провала са изчезнали. От хора без перспектива, ние сме се превърнали в хора с надежда и то не с каква да е надежда, а с вечна, с блажена

надежда. Когато гледаме към Исус Христос, когато мислим за Рождество, когато стоим пред яслата, не бива да забравяме, че Рождество е преди всичко победа, победа над смъртта, безпътницата и греха, победа над човешкия провал, победа на Бога над човешката слабост и грях. Рождество е и надежда, надежда за един по-добър свят, един свят, в който нашата човешка слабост и грях няма да имат думата. Рождество е мир – мир между човека и Бога, мир, сътворен чрез идването на Исус Христос. Рождество е милост, милост проявена чрез малкото дете в яслата, незаслужена милост, голяма милост, велика милост. Рождество е любов, любов, която прекрачва всяко човешко разбиране. Нека на това Рождество да отворим сърцата си за това, което Бог е направил за нас, нека да бъдем готови да вкусим от живота, който Бог ни е предложил, нека да изберем да следваме пътя на Спасителя, да сме готови да се променим и да получим като цел и перспектива в живота си вечността и Спасението. Ако ние наистина съзнаваме какво е Рождество, ако съзнаваме от какво Бог ни е избавил, изпращайки Исус да Се роди на този свят, изпълнен с грях, тогава няма да можем да задържим тази вест за себе си, а ще искаме да я занесем на всеки човек. Посланието за светлината, идваща на този свят, не бива да бъде държано заключено, а да бъде споделяно, както направиха мъдреците и овчарите. Исус Христос се роди във Витлеем, Той дойде за всеки един човек, донесе мир между хората и Бога. Той дойде и потърси онези, които са онеправдани и самотни, тези, които никой не обича, и ги повика при себе си. Ако досега не си намерил Исус, отвори очите си, отвори сърцето си и Го приеми. Тогава в тъмнината и разочарованията на живота ти ще изгрее светлината на Неговата любов. Той ще те освободи от страховете и притесненията ти и ще ти даде радост – радост, която ще промени живота ти и ще му даде нов смисъл. Не се бавете, а кажете на хората около себе си за чудото на Рождество. И тогава ще станете свидетели на онова, което се случи във Витлеем. Амин.